

Sygn. akt XVII Ka 1459/17

WYROK

W I M I E N I U

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 stycznia 2018 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu w Wydziale XVII Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący: SSO Justyna Andrzejczak

Protokolant st.prot.sąd. Karolina Tomiak

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań – Nowe Miasto Jana Szudrowicza

po rozpoznaniu w dniu 17 stycznia 2018 roku

sprawy P. J.

oskarżonego o przestępstwa z art. 54§2k.k.s. i inne

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 24 lipca 2017 roku sygn. akt III K 850/16

1. na podstawie art.113§1k.k.s w zw. z art. 439§1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art.17§1 pkt 6

k.p.k. w zw. z art.44§1 pkt1 i §5 k.k.s. uchyla zaskarżony wyrok i umarza

postępowanie przeciwko P. J.,

2. kosztami postępowania w obu instancjach obciąża Skarb Państwa.

Justyna Andrzejczak

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 24 lipca 2017 roku w sprawie III K 850/16 Sąd Rejonowy Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu uznał oskarżonego P. J. za winnego zarzucanych mu przestępstw skarbowych z art. 54 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. oraz z art. 56 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. (k. 1195 – 1197).

Apelację od wyroku Sądu Rejonowego wniósł obrońca oskarżonego (k. 1245 – 1248).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego była o tyle celowa, że skutkowałą stwierdzeniem bezwzględnej przyczyny odwoławczej albowiem karalność przestępstw skarbowych będących przedmiotem niniejszej sprawy uległa przedawnieniu.

Sąd Rejonowy uznał oskarżonego za winnego przypisanych mu przestępstw skarbowych, które zostały popełnione w następujących okresach czasu: czyn I – w okresie od dnia 25 lutego 2006 roku do dnia 26 listopada 2007 roku oraz czyn II – w okresie od dnia 27 lutego 2006 roku do dnia 28 listopada 2007 roku.

Tymczasem zgodnie z przepisem art. 44 § 1 pkt 1 k.k.s. karalność przestępstwa skarbowego ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęło lat 5 – gdy czyn stanowi przestępstwo skarbowe zagrożone karą grzywny, karą ograniczenia wolności lub karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 3 lat, przy czym w myśl przepisu art. 44 § 3 k.k.s. bieg przedawnienia przestępstwa skarbowego polegającego na uszczupleniu lub narażeniu na uszczuplenie należności publicznoprawnej rozpoczyna się z końcem roku, w którym upłynął.

Natomiast zgodnie z przepisem art. 44 § 5 k.k.s. jeżeli w okresie przewidzianym w § 1 lub § 2 wszczęto postępowanie przeciwko sprawcy, karalność popełnionego przez niego przestępstwa skarbowego określonego w § 1 pkt 1 ustaje z upływem 5 lat, a przestępstwa skarbowego określonego w § 1 pkt 2 – z upływem 10 lat, od zakończenia tego okresu.

Zgodnie z przytoczonymi przepisami art. 44 § 1 pkt 1, § 3 k.k.s. i § 5 k.k.s. karalność przypisanych oskarżonemu przestępstw skarbowych ustała z dniem 31 grudnia 2017 roku, co w konsekwencji obligowało Sąd odwoławczy do uchylenia zaskarżonego wyroku i umorzenia postępowania przeciwko oskarżonemu P. J..

Zgodnie bowiem z przepisem art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów oraz wpływu uchybienia na treść orzeczenia Sąd odwoławczy na posiedzeniu uchyła zaskarżone orzeczenie, jeżeli zachodzi jedna z okoliczności wyłączających postępowanie, określonych w art. 17 § 1 pkt 5, 6 i 8 – 11 k.p.k. Natomiast zgodnie z przepisem art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy nastąpiło przedawnienie karalności.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy na podstawie przepisów art. 113 § 1 k.k.s. w zw. z art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 6 k.k.s. w zw. z art. 44 § 1 pkt 1 i § 5 k.k.s. uchylił zaskarżony wyrok i umorzył postępowanie w sprawie przeciwko P. J..

Sąd odwoławczy podkreśla, iż uchylił zaskarżony wyrok i umorzył postępowanie w sprawie przeciwko oskarżonemu z powodu przedawnienia karalności przypisanych mu przestępstw skarbowych, albowiem lektura akt sprawy nie pozwoliła w sposób oczywisty i bezsporny na ustalenie, iż oskarżonego należałoby uniewinnić. Należy bowiem mieć na uwadze, że w realiach tej sprawy zebrano przeciwko oskarżonemu obszerny i szczegółowy materiał dowodowy zarówno w postaci materiałów z przeprowadzonej kontroli skarbowej prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, kopie licznych faktur VAT, jak również zeznania świadków, w tym w szczególności J. I., który w sposób kompletny i przejrzysty opisał proceder związany z przepływem nieodzwoleńdających rzeczywistych transakcji gospodarczych dotyczących handlu paliwami faktur VAT pomiędzy spółkami (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., Biuro Handlowe (...) Sp. z o.o. a licznymi kontrahentami, w tym także oskarżonym P. J., prowadzącym działalność pod firmą (...). Z tego względu w celu rozważenia uniewinnienia oskarżonego od zarzucanych mu przestępstw skarbowych Sąd odwoławczy musiałby prowadzić postępowanie w celu zweryfikowania tych dowodów, które obrońca kwestionował w złożonej apelacji. Niewątpliwie więc nie było w tym przypadku oczywistych podstaw do uniewinnienia oskarżonego. Natomiast wyłącznie w takich okolicznościach Sąd odwoławczy obowiązany byłby do wydania orzeczenia reformatoryjnego – uniewinniającego, zamiast kasatoryjnego – umarzającego postępowanie w sprawie z powodu zaistnienia negatywnej przesłanki procesowej. Stanowisko to wynika z utrwalonej judykatury Sądu Najwyższego, który wskazał: „Postępowanie należy umorzyć w sytuacji, gdy nastąpiło przedawnienie karalności, ale tylko wtedy, gdy nie ma od razu podstaw do uniewinnienia oskarżonego z braku czynu lub braku znamion czynu jako wykroczenia albo braku winy. Umorzenie z racji przedawnienia wchodzi też zawsze w rachubę, gdyby kwestie istnienia czynu, jego znamion i odpowiedzialności wymagały dalszego dowodzenia, gdyż postępowaniu w tej materii stoi już na przeszkodzie przedawnienie karalności” (vide: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 2 lipca 2002 roku, IV KKN 264/99, Lex 54407; P. Hofmański, E. Sadzik, K. Zgryzek, Kodeks postępowania karnego. Komentarz, t. I, Warszawa 2007, s. 151, teza 23).

Zważywszy na treść wyroku na podstawie przepisów art. 634 k.p.k. w zw. z art. 632 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. Sąd odwoławczy kosztami procesu za obie instancje obciążył Skarb Państwa.

Justyna Andrzejczak